

גמ' בית סתום יש לו ד"א. שנת קמו: (קבר וכו'). רש"ל מ"ז. בית סתום וכו'. תוספתא דלהלכות פט"ו. דאמר. צ"ק כח. ע"ש. לקמן כו: ע"ש. (ס' ע"ש. ק. ע"ש.) (בדרב גירל וכו'). רש"ל מ"ז. מר בי אתריה. פסחים ג. וי"ז. אין אלו וכו'. עירובין ס: בכורות מה.

רש"י ד"ה הכי קאמר. ונביאים וכו'. [וברש"י שנע"י אימא ונביא יש לו לבד חכמה]. תוס' ד"ה דוולא, ללל. [צ"ל בעינין ללל וכו'].

הגהות הב"ח

(א) גמ' משום דרבי יהודה אמר רב דאמר רב יונה אמר רב מנחם יהודה אמר רב מנחם:

(ב) רש"י ד"ה הני מילי וכו', של ראשי המבואות הסמוכות לרה"ר:

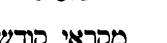
(ג) ד"ה אי יומא דזרעא וכו', בשעת הגיר והי הוא כי רדו יומא דקאמרא כי יומא דזרעא קאמרא תרי יומי כרבא לא הוי כי בעית אימא יומא דזרעא באמרא דכריב ותני ולי בעית אימא ביומא דזרעא. בשעת הזרע הוא נוה לחרוש שכבר נחרשה בשעת הגיר (א): תרי יומי כרבא לא הוי. כלומר בשעת הגיר היאך ישכור שוריים אין צו כדי מלאכת צ' ימים ויש צו יותר מכדי מלאכת יום אחד: ולי ביומא דזרעא הגיר קאמרא לא הוי יומא דזרעא והיאך ישכור שוריים בשעת הזרע: אי בעית אימא יומא דזרעא. ודקא קשיא לך תרי יומי כרבא לא הוי באמרא דכריב ותני בשעת הגיר איכא ביומא דזרעא תרי יומי כרבא: ולי בעית אימא יומא דזרעא. ודקאמרא לא הוי יומא דזרעא בהדורי דוולא אמר רב נחמן בי דאלו יומא פרדסא אמר אבוה דשמואל בבת שלשת קבין תניא נמי הכי האומר לחבירו מנת בכרם אני מוכר לך סומכום אומר לא יפחות מג' קבין א"ר יוסי * אין אלו אלא דברי נביאות בבבל תריסר גופני כי היכי דרפיק גברא ביומא אמר רבי אבדימי דמן חיפה מיום שחרב בית המקדש נישלה נבואה מן הנביאים וניתנה לחכמים אטו חכם לאו נביא הוא הכי קאמר אע"פ שנישלה מן הנביאים מן החכמים לא נישלה אמר אממיר וחסכם עדיף מנביא * שנאמר ונביא לבב חכמה * מי נתלה במי הוי אומר קמן נתלה בגדול אמר אבי תדע דאמר גברא רבה מילת' ומתאמר משמיה גברא רבה אחרינא כוותי אמר רבא ומאי קושיא ודילמא תריייהו בני חד מולא ניהו אלא אמר רבא תדע דאמר גברא רבה מילתא ומתאמר משמיה

גליון הש"ס

גמ' אמר ר"ג ד' אמות כו'. מיימוני פ"ג מהל' שאה"ט: שם ותם עדיף מנביא. ע"י ירושלמי פ"א דכרכות עלה דמתניתין כשא"ה בערר כל אדם יעו ויקראו: שם שנאמר ונביא לבב חכמה. ע"ין רש"י בשנת דף קיש ע"ג ד"ה ונביאי:

תוס' ד"ה פרק כו' בקבר זה קבר פסוס. ע"ין לקמן דף ק' ע"ג פוס' ד"ה ורומן:

מקראי קודש

וַיְבֹרֵךְ לְבָבְךָ הַקְבָּה (תהלים ס. יב):

תוספי רש"י

בית סתום יש לו ד' אמות. קיימא לן בבבא בתרא (עי' לעיל יא). חזר מתחלקת לפי פתחיה. לפי פתח הבתים הפתוחין להי. אם צאו לחלק את החצר בין שנים, שהיה לזה בית שפתוחין לו לחצר שני פתחים ולזה בית שפתוחין לו לחצר ארבעה פתחים, נטול לל פתח ארבע אמות בחצר נגד פתחו למדת רוח פתחו והשאר חולקין בשוה. ואם נחתם אחד מהם קודם חלוקת החצר נגד פתחו ונשאר בית פתוח לכך נטול לל פתח ארבע אמות בחצר נגד פתחו והשאר חולקין בשוה. ואם נחתם אחד

השותפין

בית סתום. שהיה לו פתח לחצר וסתומו: יש לו ד' אמות. בחלוקת החצר אם צאו לחלוק כאלו הוא פתוח: אינו מטמא סביביו. אלא כנגד הפתח אם מת בתוכו: פרץ את פנימיו. הרי הוא כקבר וחכמים טימאו את סביבות הקבר ד' אמות (סוטה מד.) כדי שלא יקרצו עושי עהרות עד הקבר ויאהילו ולאו ארבעתייהו: תורה אור

* בית סתום יש לו ד' אמות פרץ את פנימיו אין לו ד' אמות * (קבר שפתחו סתום אינו מטמא כל סביביו פרץ את פנימיו ומתמו מטמא כל סביביו) * בית סתום אינו מטמא כל סביביו פרץ את פנימיו מטמא כל סביביו אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מבוואות המפולשות לעיר אחרת ובקשו בני העיר לסותמן בני אותה העיר מעכבין עליהן * ר' יביעי כי ליכא דרכא אחרינא דמעכבי אלא אפילו כי איכא דרכא אחרינא נמי מעכבי משום דרב יהודה אמר רב * דאמר (ב) מצר שהחזיקו בו רבים אסור לקלקלו * (כדבר גידל דא"ר גידל רבים שבררו דרך לעצמן מה שבררו בררו) אמר רב ענן אמר שמואל מבוואות המפולשות לרה"ר ובקשו בני מבוואות להעמיד להן דלתות בני רה"ר מעכבין עליהן סבור מינה הני מילי בד' אמות כדר' זירא אמר רב נחמן דאמר רבי זירא * אמר רב נחמן ד' אמות הסמוכות לרה"ר כרה"ר דמיין ולא היא התם לענין טומאה אבל הכא ח"יזמנין דדחקי בני רה"ר ועיילי טובא: ולא את השדה עד שיהא בה תשעה קבין לזה ותשעה קבין לזה כו': ולא פליגי * מר כי אתריה ומר כי אתריה בבבל מאי אמר רב יוסף * בי רדו יומא מאי בי רדו יומא אי יומא זרעא תרי יומא כרבא לא הוי אי יומא יומא דזרעא. ודקא קשיא לך תרי יומי כרבא לא הוי באמרא דכריב ותני בשעת הזרע: אי בעית אימא יומא דזרעא. ודקא קשיא לך תרי יומי כרבא לא הוי באמרא דכריב ותני בשעת הגיר איכא ביומא דזרעא תרי יומי כרבא: ולי בעית אימא יומא דזרעא. ודקאמרא לא הוי יומא דזרעא בהדורי דוולא אמר רב נחמן בי דאלו יומא פרדסא אמר אבוה דשמואל בבת שלשת קבין תניא נמי הכי האומר לחבירו מנת בכרם אני מוכר לך סומכום אומר לא יפחות מג' קבין א"ר יוסי * אין אלו אלא דברי נביאות בבבל תריסר גופני כי היכי דרפיק גברא ביומא אמר רבי אבדימי דמן חיפה מיום שחרב בית המקדש נישלה נבואה מן הנביאים וניתנה לחכמים אטו חכם לאו נביא הוא הכי קאמר אע"פ שנישלה מן הנביאים מן החכמים לא נישלה אמר אממיר וחסכם עדיף מנביא * שנאמר ונביא לבב חכמה * מי נתלה במי הוי אומר קמן נתלה בגדול אמר אבי תדע דאמר גברא רבה מילת' ומתאמר משמיה גברא רבה אחרינא כוותי אמר רבא ומאי קושיא ודילמא תריייהו בני חד מולא ניהו אלא אמר רבא תדע דאמר גברא רבה מילתא ומתאמר משמיה

פרק ראשון

בית סתום. שהיה לו פתח לחצר וסתומו: יש לו ד' אמות. בחלוקת החצר אם צאו לחלוק כאלו הוא פתוח: אינו מטמא סביביו. אלא כנגד הפתח אם מת בתוכו: פרץ את פנימיו. הרי הוא כקבר וחכמים טימאו את סביבות הקבר ד' אמות (סוטה מד.) כדי שלא יקרצו עושי עהרות עד הקבר ויאהילו ולאו ארבעתייהו: תורה אור

* בית סתום יש לו ד' אמות פרץ את פנימיו אין לו ד' אמות * (קבר שפתחו סתום אינו מטמא כל סביביו פרץ את פנימיו ומתמו מטמא כל סביביו) * בית סתום אינו מטמא כל סביביו פרץ את פנימיו מטמא כל סביביו אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מבוואות המפולשות לעיר אחרת ובקשו בני העיר לסותמן בני אותה העיר מעכבין עליהן * ר' יביעי כי ליכא דרכא אחרינא דמעכבי אלא אפילו כי איכא דרכא אחרינא נמי מעכבי משום דרב יהודה אמר רב * דאמר (ב) מצר שהחזיקו בו רבים אסור לקלקלו * (כדבר גידל דא"ר גידל רבים שבררו דרך לעצמן מה שבררו בררו) אמר רב ענן אמר שמואל מבוואות המפולשות לרה"ר ובקשו בני מבוואות להעמיד להן דלתות בני רה"ר מעכבין עליהן סבור מינה הני מילי בד' אמות כדר' זירא אמר רב נחמן דאמר רבי זירא * אמר רב נחמן ד' אמות הסמוכות לרה"ר כרה"ר דמיין ולא היא התם לענין טומאה אבל הכא ח"יזמנין דדחקי בני רה"ר ועיילי טובא: ולא את השדה עד שיהא בה תשעה קבין לזה ותשעה קבין לזה כו': ולא פליגי * מר כי אתריה ומר כי אתריה בבבל מאי אמר רב יוסף * בי רדו יומא מאי בי רדו יומא אי יומא זרעא תרי יומא כרבא לא הוי אי יומא יומא דזרעא. ודקא קשיא לך תרי יומי כרבא לא הוי באמרא דכריב ותני בשעת הזרע: אי בעית אימא יומא דזרעא. ודקא קשיא לך תרי יומי כרבא לא הוי באמרא דכריב ותני בשעת הגיר איכא ביומא דזרעא תרי יומי כרבא: ולי בעית אימא יומא דזרעא. ודקאמרא לא הוי יומא דזרעא בהדורי דוולא אמר רב נחמן בי דאלו יומא פרדסא אמר אבוה דשמואל בבת שלשת קבין תניא נמי הכי האומר לחבירו מנת בכרם אני מוכר לך סומכום אומר לא יפחות מג' קבין א"ר יוסי * אין אלו אלא דברי נביאות בבבל תריסר גופני כי היכי דרפיק גברא ביומא אמר רבי אבדימי דמן חיפה מיום שחרב בית המקדש נישלה נבואה מן הנביאים וניתנה לחכמים אטו חכם לאו נביא הוא הכי קאמר אע"פ שנישלה מן הנביאים מן החכמים לא נישלה אמר אממיר וחסכם עדיף מנביא * שנאמר ונביא לבב חכמה * מי נתלה במי הוי אומר קמן נתלה בגדול אמר אבי תדע דאמר גברא רבה מילת' ומתאמר משמיה גברא רבה אחרינא כוותי אמר רבא ומאי קושיא ודילמא תריייהו בני חד מולא ניהו אלא אמר רבא תדע דאמר גברא רבה מילתא ומתאמר משמיה

בבא בתרא

בית סתום. שהיה לו פתח לחצר וסתומו: יש לו ד' אמות. בחלוקת החצר אם צאו לחלוק כאלו הוא פתוח: אינו מטמא סביביו. אלא כנגד הפתח אם מת בתוכו: פרץ את פנימיו. הרי הוא כקבר וחכמים טימאו את סביבות הקבר ד' אמות (סוטה מד.) כדי שלא יקרצו עושי עהרות עד הקבר ויאהילו ולאו ארבעתייהו: תורה אור

* בית סתום יש לו ד' אמות פרץ את פנימיו אין לו ד' אמות * (קבר שפתחו סתום אינו מטמא כל סביביו פרץ את פנימיו ומתמו מטמא כל סביביו) * בית סתום אינו מטמא כל סביביו פרץ את פנימיו מטמא כל סביביו אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מבוואות המפולשות לעיר אחרת ובקשו בני העיר לסותמן בני אותה העיר מעכבין עליהן * ר' יביעי כי ליכא דרכא אחרינא דמעכבי אלא אפילו כי איכא דרכא אחרינא נמי מעכבי משום דרב יהודה אמר רב * דאמר (ב) מצר שהחזיקו בו רבים אסור לקלקלו * (כדבר גידל דא"ר גידל רבים שבררו דרך לעצמן מה שבררו בררו) אמר רב ענן אמר שמואל מבוואות המפולשות לרה"ר ובקשו בני מבוואות להעמיד להן דלתות בני רה"ר מעכבין עליהן סבור מינה הני מילי בד' אמות כדר' זירא אמר רב נחמן דאמר רבי זירא * אמר רב נחמן ד' אמות הסמוכות לרה"ר כרה"ר דמיין ולא היא התם לענין טומאה אבל הכא ח"יזמנין דדחקי בני רה"ר ועיילי טובא: ולא את השדה עד שיהא בה תשעה קבין לזה ותשעה קבין לזה כו': ולא פליגי * מר כי אתריה ומר כי אתריה בבבל מאי אמר רב יוסף * בי רדו יומא מאי בי רדו יומא אי יומא זרעא תרי יומא כרבא לא הוי אי יומא יומא דזרעא. ודקא קשיא לך תרי יומי כרבא לא הוי באמרא דכריב ותני בשעת הזרע: אי בעית אימא יומא דזרעא. ודקא קשיא לך תרי יומי כרבא לא הוי באמרא דכריב ותני בשעת הגיר איכא ביומא דזרעא תרי יומי כרבא: ולי בעית אימא יומא דזרעא. ודקאמרא לא הוי יומא דזרעא בהדורי דוולא אמר רב נחמן בי דאלו יומא פרדסא אמר אבוה דשמואל בבת שלשת קבין תניא נמי הכי האומר לחבירו מנת בכרם אני מוכר לך סומכום אומר לא יפחות מג' קבין א"ר יוסי * אין אלו אלא דברי נביאות בבבל תריסר גופני כי היכי דרפיק גברא ביומא אמר רבי אבדימי דמן חיפה מיום שחרב בית המקדש נישלה נבואה מן הנביאים וניתנה לחכמים אטו חכם לאו נביא הוא הכי קאמר אע"פ שנישלה מן הנביאים מן החכמים לא נישלה אמר אממיר וחסכם עדיף מנביא * שנאמר ונביא לבב חכמה * מי נתלה במי הוי אומר קמן נתלה בגדול אמר אבי תדע דאמר גברא רבה מילת' ומתאמר משמיה גברא רבה אחרינא כוותי אמר רבא ומאי קושיא ודילמא תריייהו בני חד מולא ניהו אלא אמר רבא תדע דאמר גברא רבה מילתא ומתאמר משמיה

עין משפט
גר מצוה

בית סתום. שהיה לו פתח לחצר וסתומו: יש לו ד' אמות. בחלוקת החצר אם צאו לחלוק כאלו הוא פתוח: אינו מטמא סביביו. אלא כנגד הפתח אם מת בתוכו: פרץ את פנימיו. הרי הוא כקבר וחכמים טימאו את סביבות הקבר ד' אמות (סוטה מד.) כדי שלא יקרצו עושי עהרות עד הקבר ויאהילו ולאו ארבעתייהו: תורה אור

* בית סתום יש לו ד' אמות פרץ את פנימיו אין לו ד' אמות * (קבר שפתחו סתום אינו מטמא כל סביביו פרץ את פנימיו ומתמו מטמא כל סביביו) * בית סתום אינו מטמא כל סביביו פרץ את פנימיו מטמא כל סביביו אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מבוואות המפולשות לעיר אחרת ובקשו בני העיר לסותמן בני אותה העיר מעכבין עליהן * ר' יביעי כי ליכא דרכא אחרינא דמעכבי אלא אפילו כי איכא דרכא אחרינא נמי מעכבי משום דרב יהודה אמר רב * דאמר (ב) מצר שהחזיקו בו רבים אסור לקלקלו * (כדבר גידל דא"ר גידל רבים שבררו דרך לעצמן מה שבררו בררו) אמר רב ענן אמר שמואל מבוואות המפולשות לרה"ר ובקשו בני מבוואות להעמיד להן דלתות בני רה"ר מעכבין עליהן סבור מינה הני מילי בד' אמות כדר' זירא אמר רב נחמן דאמר רבי זירא * אמר רב נחמן ד' אמות הסמוכות לרה"ר כרה"ר דמיין ולא היא התם לענין טומאה אבל הכא ח"יזמנין דדחקי בני רה"ר ועיילי טובא: ולא את השדה עד שיהא בה תשעה קבין לזה ותשעה קבין לזה כו': ולא פליגי * מר כי אתריה ומר כי אתריה בבבל מאי אמר רב יוסף * בי רדו יומא מאי בי רדו יומא אי יומא זרעא תרי יומא כרבא לא הוי אי יומא יומא דזרעא. ודקא קשיא לך תרי יומי כרבא לא הוי באמרא דכריב ותני בשעת הזרע: אי בעית אימא יומא דזרעא. ודקא קשיא לך תרי יומי כרבא לא הוי באמרא דכריב ותני בשעת הגיר איכא ביומא דזרעא תרי יומי כרבא: ולי בעית אימא יומא דזרעא. ודקאמרא לא הוי יומא דזרעא בהדורי דוולא אמר רב נחמן בי דאלו יומא פרדסא אמר אבוה דשמואל בבת שלשת קבין תניא נמי הכי האומר לחבירו מנת בכרם אני מוכר לך סומכום אומר לא יפחות מג' קבין א"ר יוסי * אין אלו אלא דברי נביאות בבבל תריסר גופני כי היכי דרפיק גברא ביומא אמר רבי אבדימי דמן חיפה מיום שחרב בית המקדש נישלה נבואה מן הנביאים וניתנה לחכמים אטו חכם לאו נביא הוא הכי קאמר אע"פ שנישלה מן הנביאים מן החכמים לא נישלה אמר אממיר וחסכם עדיף מנביא * שנאמר ונביא לבב חכמה * מי נתלה במי הוי אומר קמן נתלה בגדול אמר אבי תדע דאמר גברא רבה מילת' ומתאמר משמיה גברא רבה אחרינא כוותי אמר רבא ומאי קושיא ודילמא תריייהו בני חד מולא ניהו אלא אמר רבא תדע דאמר גברא רבה מילתא ומתאמר משמיה